

KSIĄŻEK (1) *sb m*

[*sg* A książka. ◇ V książku.] ◇ *pl* N książkowie.

Sł stp brak, Sł stp nazw os notuje, Cn brak, Linde XVI (jeden z niżej notowanych przykładów) i XVIII w.

Dem. od „ksiądz” ‘kapłan katolicki’; tu z odcieniem lekceważenia lub politowania: księżulek: [Nie ze mną to ksi[ą]żku, będzie [...] Co się chwalisz być kapłanem, Będiesz wnet świniim ogonem DramStp I 607; [Student do Plebana:] I ty, książku, tak nie działasz, Choć wiele pisma powiedasz. DramStp I 612; Swojego książka tak milczkiem pożegnał. Otwin(?)Erot 89].

Szereg: »chudzi kleszkowie i książkowie prości« (1): Więc też chudzi klefzkowie/ y xiąfzkowie prości/ [...] Opufzcząią [...] kościół fwoy ftary/ Przenofzą fię ná Odpuft do lálá od fary. KlonWor 47.

Synonim: kapłanik.

MK